

bielecki

JAN BIELECKI (1942–2001)

Jan Andrzej Bielecki urodził się 15 czerwca 1942 roku w Warszawie. W 1960 roku ukończył liceum im. Jana Zamoyskiego. W tym samym roku jako laureat olimpiady matematycznej rozpoczął w Warszawie studia na Wydziale Elektroniki, ukończył je w 1966 roku (jako najlepszy student swego rocznika) i od razu rozpoczął pracę w Katedrze Budowy Maszyn Matematycznych (obecnie Instytut Informatyki). Stopień doktora nauk technicznych uzyskał na Wydziale Elektroniki Politechniki Warszawskiej w 1970 roku, obroniwszy rozprawę *O pewnej klasie realizacji Maszyn Turinga*. Promotorem był profesor Jacek Bańkowski.

Jan Bielecki praktycznie całe zawodowe życie spędził jako nauczyciel akademicki, na stanowisku asystenta i adiunkta, a następnie starszego wykładowcy w Instytucie Informatyki Politechniki Warszawskiej oraz (od 1997 roku) profesora i kierownika katedry Metod Programowania w Polsko-Japońskiej Wyższej Szkole Technik Komputerowych.

Pod koniec lat 70. pracował w USA, gdzie był wykładowcą Rice University w Houston, a także pracownikiem znanych, amerykańskich firm konsultingowych InteResources Group, United Computing Systems i John W. Mecom.

Jan Bielecki należał do najbardziej błyskotliwych i cenionych polskich programistów i specjalistów od języków programowania. Miał w swym dorobku znaczące profesjonalnie osiągnięcia, jak choćby współautorstwo systemu operacyjnego MISS oraz pierwszego polskiego kompilatora pełnego języka ANSI FORTRAN dla komputera UMC 20 zbudowa-

nego w Instytucie Informatyki w latach 1972–1975. Jednocześnie, jego liczne publikacje na temat różnych implementacji języka C zapewniły mu pozycję eksperta międzynarodowego komitetu dla opracowania standardu tego języka.

Jan Bielecki jest jednak najbardziej znany jako autor niezwykle liczby podręczników i monografii z dziedziny technik, systemów i języków programowania. Dziedzina ta rozwijała się bardzo szybko, a Jan Bielecki śledził jej rozwój i niezwykle sprawnie dostarczał czytelnikom nowe, kompetentne podręczniki. Dość powiedzieć, że w sumie jego trzydziestoletni dorobek w tej dziedzinie obejmuje 113 książek, wydanych w łącznym nakładzie przekraczającym 800 000 egzemplarzy. Były one także tłumaczone i wydawane za granicą. Bez przesady można więc powiedzieć, że wykształciły się na nich dwa pokolenia polskich i nie tylko polskich programistów.

Zasługą Jana Bieleckiego jest w szczególności rozpropagowanie w polskim środowisku programistów języka Java, na którego wartości Jan Bielecki poznał się jako jeden z pierw-

Słowa kluczowe

- informatyka
- języki programowania
- inżynieria oprogramowania

B

szych. Przewidział wiele zastosowań dla tego języka, zanim jeszcze wszedł on do szerszego użycia. Po kilku podręcznikach na ten temat, Jan Bielecki wydał w 2000 roku obszerną, dwutomową monografię *Java 4 Swing* (Helion, 2000, tom I i II, łącznie 1300 stron). Posłużył się w niej opracowaną przez siebie metodą dydaktyczną, niestosowaną dotąd w nauczaniu programowania, opartą na wykorzystaniu tzw. „szkieletów aplikacji”. Książką, którą można uznać za ukoronowanie jego dotychczasowej działalności w tej dziedzinie, jest *Java XP — Poradnik eksperta* (Helion, 2001).

Jan Bielecki był odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi (1987). Za swą działalność dydaktyczną i publikacyjną był wielokrotnie nagrodzony licznymi nagrodami Ministra Edukacji Narodowej (1982, 1985, 1988, 1998) i Rektora Politechniki Warszawskiej (1986, 1987, 1993, 1994, 1995, 1999). W 2000 roku otrzymał również (na wystawie Infosystem 2000 w Poznaniu) „Krzemowego Oskara”, najwyższą polską nagrodą informatyczną, przyznaną w tajnym głosowaniu internetowym. Stanowiła ona wyraz uznania szerokiego środowiska polskich informatyków i sympatyków informatyki dla roli, jaką Jan Bielecki odegrał w rozwoju tej dziedziny.

Jan Bielecki był nie tylko zasłużonym nauczycielem akademickim i ekspertem z dziedziny języków programowania. Był także człowiekiem wyjątkowym, indywidualistą o silnej

osobowości, perfekcjonistą, bardzo wymagającym wobec siebie i innych. Znany był z dobrego wychowania, erudycji, błyskotliwości i ogromnego poczucia humoru. Z rozbawieniem przyjmował żarty studentów, którzy parafrazowali znane piosenki, przerabiając je na teksty o zaliczeniu u Bieleckiego lub tworzyli pliki graficzne, w których Bielecki widniał jako tajny agent programista jej królewskiej mości.

Praca była jego największą pasją. W wolnych chwilach oddawał się czytaniu literatury science fiction, w szczególności Arthura C. Clarka, oraz podrójom. Uwielbiał muzykę Elvsa Presleya i filmy przyrodnicze o drapieżnikach. W młodości dużo chodził po górach i trenował koszykówkę. W zespole miał przezwisko „Szpilka”, ponieważ umiał się wszędzie dostać.

Jan Bielecki przez kilka lat zmagał się z ciężką chorobą, w sposób, który zasługuje na najwyższy podziw i szacunek. Starał się żyć normalnie: prowadzić wykłady, pisać kolejną książkę o C#, której już nie udało mu się ukończyć. Zmarł 25 grudnia 2001 roku.

Od 23 kwietnia 2002 roku, na mocy uchwały Rady Wydziału Elektroniki i Technik Informatycznych, Laboratorium Komputerowe w Instytucie Informatyki Politechniki Warszawskiej nosi imię Doktora Jana Bieleckiego, podobnie jak Aula Główna w Polsko-Japońskiej Wyższej Szkole Technik Komputerowych.

